

بررسی سه بعدی روش‌های خنک کاری پره‌های توربین گاز روی صفحه‌ی تخت و ارائه روشی با بالاترین راندمان خنک کاری

مجتبی کاظمی کلیشمی^۱، اسماعیل لکزیان^{۲*}

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، مهندسی مکانیک، دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار

۲- استادیار، مهندسی مکانیک، دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار

* سبزوار، صندوق پستی ۹۶۱۷۹۷۶۴۸۷ e.lakzian@hsu.ac.ir

چکیده

خنک کاری سیستم‌های با دمای عملکردی بسیار بالا نظیر پره‌های توربین‌های گاز، یکی از مهمترین و پیچیده‌ترین فرآیندهای صنعتی به شمار می‌آید. در این مقاله، عملکرد خنک کاری روی صفحه‌ی تخت به صورت سه بعدی، با روش حجم محدود و با استفاده از مدل آشفتگی k-ε واقعی شده که بهبود یافته‌ی مدل استاندارد می‌باشد، بررسی شده است. در این بررسی ۴ حالت مختلف، شامل دو حالت خنک کاری لایه‌ای با حفره‌ی استوانه‌ای و کانسول، یک مدل خنک کاری برخورده و یک مدل خنک کاری تراویشی (ا) دیواره‌ی متداخل) مورد مقایسه قرار گرفته‌اند. برای بررسی اعتبارسنجی داده‌ها، راندمان خنک کاری حالت کانسول با داده‌های تجربی مورد مقایسه قرار گرفته که نمایانگر انطباق سیار خوب روش عددی به کار گرفته شده است. راندمان آدیاباتیک خنک کاری، نسبت دمش (M) و اثرات نسبت چگالی با تزریق دو سیال هوا و دی‌اکسید کربن به عنوان سیال سرد (DR) برای همه‌ی حالت‌ها بررسی شده است. برای بررسی عمق نفوذ سیال سرد در جریان اصلی و نشان دادن توزیع دما و راندمان روی سطح، کاتنورهای راندمان برای حالت کانسول و مدل خنک کاری تراویشی که ایده‌ی نوینی در خنک کاری به شمار می‌آید، با یکدیگر مورد مقایسه قرار گرفته‌اند. هدف این مقاله یافتن بهترین روش خنک کاری با بالاترین راندمان است و نتایج این مقاله نشان داد که مدل خنک کاری تراویشی طراحی شده راندمان بالاتری را نسبت به حالت‌های متداول در صنعت دارد.

اطلاعات مقاله

مقاله پژوهشی کامل

دریافت: ۲۳ بهمن ۱۳۹۴

پذیرش: ۱۴ اسفند ۱۳۹۴

ارائه در سایت: ۱۶ فروردین ۱۳۹۵

کلید واژگان:

خنک کاری

بالاترین راندمان

صفحه‌ی تخت

نسبت چگالی

خنک کاری تراویشی

Three dimensional investigation of gas turbine cooling techniques on a flat plate and presentation of a method with maximum cooling effectiveness

Mojtaba Kazemi Kelishami¹, Esmail Lakzian^{2*}

Department of Mechanical Engineering, Hakim Sabzevari University, Sabzevar, Iran
* P.O.B. 9617976487, Sabzevar, Iran, e.lakzian@hsu.ac.ir

ARTICLE INFORMATION

Original Research Paper

Received 12 February 2016

Accepted 04 March 2016

Available Online 04 April 2016

Keywords:

Cooling

Highest effectiveness

Flat plate

Density ratio

Transpiration cooling

ABSTRACT

Cooling of high temperature systems such as gas turbine blades is one of the most important systems in industry. In this paper, three dimensional cooling performance on a flat plate is calculated by a 3D finite-volume method and the realizable k-ε turbulence model which is an improved model on the standard k-ε turbulence model and it can generate data more appropriately for fluid injections and jets. In this investigation, 4 different cases have been compared to find the best cooling case with maximum effectiveness. These cooling cases include 2 cases of film cooling with console and cylindrical holes, one case of impingement cooling and one case of transpiration (with porous wall) cooling. For validation, the adiabatic cooling effectiveness for the console has been compared with the experimental data. These comparisons show good agreement between experimental and numerical data. The adiabatic cooling effectiveness, the effects of density ratio (by air and CO₂ as a coolant) (DR) and blowing ratio (M) are studied in all cases. The adiabatic cooling effectiveness for console and transpiration cooling cases have been compared to study the penetration of coolant fluid in the main stream (hot fluid) and show the temperature and effectiveness distribution. The main purpose of this paper is finding the best cooling techniques with maximum effectiveness and the results show the designed transpiration cooling model has the best effectiveness with respect to other cooling techniques.

۱- مقدمه

دمای محصولات احتراق ورودی به توربین‌های گازی جدید بسیار بالا است. افزایش این دما به منظور افزایش راندمان توربین می‌باشد، ولی همین امر سبب آسیب رساندن به پره‌های توربین و در نتیجه پایین آمدن کارایی و طول عمر توربین می‌شود. برای رفع این مشکل، فرآیند خنک کاری روی پره‌های توربین صورت می‌گیرد تا از پره‌ها در برابر محصولات احتراق بسیار داغ محافظت شود. یکی از مهمترین نکاتی که در خنک کاری بررسی می‌شود، یافتن بهترین حالت خنک کاری با بالاترین راندمان است. در سال‌های اخیر

Please cite this article using:

M. Kazemi Kelishami, E. Lakzian, Three dimensional investigation of gas turbine cooling techniques on a flat plate and presentation of a method with maximum cooling effectiveness, *Modares Mechanical Engineering*, Vol. 16, No. 4, pp. 77-87, 2016 (in Persian)

برای ارجاع به این مقاله از عبارت ذیل استفاده نمایید:

جریان اصلی و در نتیجه تغییر در راندمان خنک کاری می شود. گلد اشتاین و همکارانش [6] شکل حفره های خنک کاری لایه ای را بررسی کرده و آن ها را با هم مقایسه کردند. کعنانی و همکارانش [7] دو هندسه مخالفة را برای حفره های خنک کاری لایه ای مورد بررسی قرار دادند و اثرات تغییر هندسه را بر راندمان خنک کاری مطالعه کردند. دیتمار و همکارانش [8] شکل جدیدی را برای حفره های خنک کاری فیلمی و روی سطح پرهی توربین معرفی کردند و آزمایشات خود را به صورت تجربی روی این حفره انجام دادند. ایشان بیان کردند که حفره های شکل دار شده، راندمان بهتری را نسبت به حفره های معمولی دارند. قراب و همکارانش نیز [9] در سال 2011 هندسه جدیدی را معرفی کردند. ایشان با انجام بررسی تجربی روی این هندسه، آن را با سایر هندسه ها مقایسه کرده و نشان دادند که هندسه ای ابداعی آنها (هندسه های لوور⁴) راندمان بالاتری را نسبت به سایر هندسه ها دارد. یکی از جدیدترین حفره هایی که تاکنون بررسی شده است، حفره کانسول⁵ می باشد که ساختار جدیدتری نسبت به حفره های قبلی داشته و علاوه بر بالاتر بودن راندمان آن نسبت به حفره های قبلی، دارای هندسه ساده تری جهت طراحی، ساخت و فرایند ماشین کاری می باشد [10]. بررسی ها روی این حفره، عملکرد بهتر و راندمان خنک کاری بالاتر قرار گرفته کانسول را نسبت به حفره های استوانه ای نشان داده است. بش دار بودن⁶ لبه خارجی حفره نیز یکی دیگر از تغییرات هندسی جدید به شمار می آید. زمانی که حفره ها در یک شیار قرار می گیرند، راندمان خنک کاری بالاتری را به وجود می آورند [12,11]. کلن لیانگ لو و همکارانش [13] در سال 2015 به بررسی خنک کاری فیلمی روی سطح تخت به صورت تجربی پرداختند. ایشان نیز دو هندسه جدید را مورد بررسی قرار دادند و راندمان خنک کاری این دو مدل را با حفره های استوانه ای مورد مقایسه قرار دادند. نتایج ایشان عملکرد بهتر این دو حفره جدید را نشان می دهد.

تاکنون مدل های خنک کاری لایه ای و برخوردي جهت خنک کاری سیستم هایی نظیر پرده های توربین گاز مورد استفاده قرار گرفته اند. پیشرفت روزافزون توربین های گازی و افزایش راندمان کلی این توربین ها نیازمند بالابردن راندمان خنک کاری این توربین ها می باشد. در نتیجه این صنعت نیاز به مدل جدید خنک کاری با راندمان بالاتر نسبت به مدل های قبل را به طور قابل ملاحظه ای احساس می کند. در مطالعات اخیر، محققین توансند راندمان خنک کاری را تا حدودی افزایش دهند. این فرایند با تغییر هندسه های حفره ها و همچنین با تعییر سیال خنک کننده انجام شده است. اما با افزایش دمای ورودی به توربین ها (جهت افزایش راندمان آنها)، نیاز به سیستمی با راندمان خنک کاری بالاتری است تا عمر پرده های توربین های گازی بیشتر شود و هزینه های کمتری نیز برای تعمیر این سیستم ها اتفاق نشود. در توربین های مورد استفاده کنونی، از مدل های خنک کاری لایه ای و برخوردي استفاده می شود که حقی با راندمان خنک کاری مناسب، باعث افزایش چشمگیر طول عمر پرده های توربین نمی شوند. در نتیجه نیاز به روشی نوین برای بهبود این فرایند می باشد، اما مطالعات گذشته قادر به ارضای مناسب این امر نیستند. در مطالعه هی حاضر، روش جدید خنک کاری تراویشی با سایر خنک کاری های کاربردی در صنعت مورد مقایسه قرار گرفته است تا کارایی بالای این روش جدید بررسی شود. خنک کاری تراویشی به عنوان یک روش نوین، با دو سیال خنک کننده بررسی شده است تا تاثیر نسبت چگالی

محققین مطالعات زیادی را در رابطه با تعییر هندسه های حفره ها و شرایط خنک کاری انجام داده اند تا به حالتی بهینه در خنک کاری دست یابند. عوامل مختلفی در خنک کاری موثرند که تعدادی از این عوامل به شرح زیر می باشند:

- نسبت دمش: نسبت دمش برابر حاصل ضرب نسبت چگالی در سرعت سیال خنک کننده به جریان اصلی (جریان گرم) می باشد.
- نسبت چگالی: نسبت چگالی برابر نسبت چگالی سیال خنک کننده به جریان اصلی می باشد.
- شکل حفره و تغییرات هندسه

افزایش نسبت دمش باعث افزایش دبی جریان خنک کننده در جریان اصلی و روی سطح می شود و این عامل می تواند تاثیر بسیاری روی راندمان خنک کاری داشته باشد. اغلب، بررسی و شبیه سازی جریان سیال روی پرده های توربین پره زینه و زمان بر است، به همین دلیل برای انجام مطالعات بر روی روش های مختلف خنک کاری، آزمایشات روی صفحه های تخت انجام می شوند که تقریب مناسبی از نتایج واقعی روی سطوح پرده ها می باشد. یکی از نخستین بررسی ها در زمینه خنک کاری لایه ای در سال 1970 و توسط اکرت [1] انجام شده است. ایشان خنک کاری لایه ای¹ را به صورت تجربی و با عبور هوا به عنوان سیال خنک کننده از حفره های خنک کاری بررسی کرده و نشان دادند که با افزایش نسبت دمش از حفره های خنک کاری بررسی کرده و نشان دادند که نسبت دمش بیشتر از حد معین (هر حفره دارای افزایش می باشد. زمانی که نسبت دمش بیشتر از حد معین (هر حفره دارای یک نرخ دمش بهینه² می باشد) افزایش می باشد، سیال خنک کننده تمایل پیدا می کند تا از سطح دیواره بلند شود (به خاطر افزایش مومنتوم سیال) و در نتیجه راندمان خنک کاری آدیبا تیک آن کاهش می باشد. در نتیجه راندمان خنک کاری برای نسبت دمش های کمتر (ناحد معین) و در فواصل نزدیک به حفره، مقدار بیشتری را دارا خواهد بود [2].

در بررسی های تجربی اخیر، محققان نوع سیال خنک کننده را از هوا به سیالاتی مانند دی اکسید کربن تعییر داده اند تا بتوانند اثر افزایش چگالی سیال خنک کننده را روی راندمان خنک کاری بررسی کنند. با افزایش نسبت چگالی³، چگالی سیال خنک کننده افزایش یافته و این عمل باعث سنگین تر شدن سیال خنک کننده می شود. در نتیجه سیال خنک کننده دارای سرعت کمتری (نسبت به حالت تزریق هوا) شده و کمتر در جریان اصلی نفوذ کرده و در نتیجه کمتر در معرض هوا گرم (جریان اصلی) قرار می گیرد. این فرآیند باعث می شود که سیال خنک کننده، بدون فاصله از سطح و چسبیده به آن حرکت کرده و دمای آن کمتر افزایش یابد و در نتیجه راندمان خنک کاری آن افزایش یابد [4.3]. جانسون و همکارانش در سال 2014 به بررسی تجربی اثرات نسبت چگالی روی خنک کاری لایه ای حفره های استوانه ای پرداختند [5]. در این بررسی، دی اکسید کربن به عنوان سیال خنک کننده مورد استفاده قرار گرفت. نتایج این بررسی نشان داد که با افزایش نسبت دمش، سیال با نسبت چگالی کمتر، تمایل بیشتری به جدا شدن از سطح دارد، ولی سیال با چگالی بیشتر، چسبیده به سطح حرکت کرده و راندمان بهتری دارد.

یکی از عواملی که می تواند راندمان خنک کاری را تحت تاثیر قرار دهد، شکل حفره می باشد. تغییر هندسه های حفره از جمله قطر و زاویه های حفره نسبت به سطح، باعث تغییر در دبی جریان، عمق نفوذ سیال خنک کننده در

¹ Film cooling

² Optimum

³ Density ratio (DR)

⁴ Louver
⁵ Console
⁶ Trench

روابط انتقالی نیز به صورت روابط (6) و (7) هستند.

$$\frac{\partial}{\partial x_j} [\rho U_i k - \Gamma_k \frac{\partial k}{\partial x_j}] = \mu_t (\frac{\partial U_i}{\partial x_j} + \frac{\partial U_j}{\partial x_i}) \frac{\partial U_i}{\partial x_j} - \rho \varepsilon \quad (6)$$

$$\frac{\partial}{\partial x_j} [\rho U_i \varepsilon - \Gamma_\varepsilon \frac{\partial \varepsilon}{\partial x_j}] = \rho C_1 S \varepsilon - \rho C_2 \frac{\varepsilon^2}{k + \sqrt{\varepsilon u}} \quad (7)$$

که در این روابط، ثوابت به صورت رابطه (8) می باشند.

$$C_1 = \max \left[0.43, \frac{\xi}{\xi + 5} \right], \quad C_2 = 1.9, \quad \xi = S \frac{k}{\varepsilon} \quad (8)$$

$$S_{ij} = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial U_i}{\partial x_j} + \frac{\partial U_j}{\partial x_i} \right), \quad S = \sqrt{2 S_{ij} S_{ij}} \quad (9)$$

3- معادلات خنک کاری تراوoshi (دیواره متخلف)

معادله دارسی گسترش یافته بینکمن- فورچ هیمر برای مدل سازی جریان سیال خنک کننده در ناحیه متخلف استفاده شده است که به صورت رابطه (10) می باشد [17,16].

$$\nabla P = -\frac{\mu}{L} u - \frac{F}{\sqrt{L}} \rho_f |u| u + \mu \nabla^2 u \quad (10)$$

در رابطه (10) ضرایب L (نفوذ پذیری) و F (ضریب اینرسی) به صورت رابطه (11) هستند.

$$L = \frac{d_p \cdot b^3}{150(1-b)^2}, \quad F = \frac{1.75}{\sqrt{150b^2}} \quad (11)$$

رابطه ارزی در ناحیه متخلف بر پایه مدل تعادل دمایی بین ناحیه متخلف و جریان سیال محلی به صورت رابطه (12) تعریف شده است [17,16].

$$\rho_f C_{pf} b u \nabla T_f = \nabla ((\lambda_m + \lambda_d) \nabla T_f) \quad (12)$$

هدایت گرمایی موثر در ناحیه متخلف نیز به صورت رابطه (13) بیان شده است [17,16].

$$\frac{\lambda_m}{\lambda_f} = (1 - \sqrt{1-b}) + \frac{2\sqrt{1-b}}{1-\sigma B} \times \left[\frac{(1-\sigma)B}{(1-\sigma B)^2} \ln \left(\frac{1}{\sigma B} \right) - \frac{B+1}{2} - \frac{B-1}{1-B\sigma} \right] \quad (13)$$

که در رابطه (12)، ضرایب B و σ به صورت رابطه (14) می باشند.

$$B = 1.25 \left(\frac{1-b}{b} \right)^{10/9}, \quad \sigma = \frac{\lambda_f}{\lambda_s} \quad (14)$$

هدایت گرمایی مزدی که به علت پراکندگی حرارتی در ناحیه متخلف به وجود می آید نیز با روابط (15) و (16) محاسبه می شود [17,16].

$$\lambda_d = C \rho_f c_{pf} d_p U_p (1-b) \quad (15)$$

$$C = 1.60 [\text{Re}_p, \text{Pr}_f, (1-b)]^{-0.8282} \quad (16)$$

4- پارامترهای خنک کاری

راندمان آدیباتیک خنک کاری به صورت رابطه (17) تعریف می شود:

$$\eta_{ad} = \frac{(T_g - T_{aw})}{(T_g - T_c)} \quad (17)$$

تفییرات دانسیته و سرعت جریان سیال خنک کننده می تواند روی

راندمان تاثیر بگذارد که این پارامترها را می توان با عنایون نسبت دمش و

نسبت چگالی (دانسیته) به صورت رابطه (18) معرفی کرد.

$$M = \frac{(\rho_c V_c)}{(\rho_g V_g)}, \quad DR = \frac{\rho_c}{\rho_g} \quad (18)$$

5- فرآیند حل

در این بررسی، برای انجام محاسبات عددی و حل روابط از یک کد سه بعدی

فرترن که بر مبنای روش حجم محدود است، استفاده شده است [18]. روش

نیز به عنوان یک بررسی جدید، مورد ارزیابی قرار گیرد.

در این مطالعه، بررسی عددی روش های مختلف خنک کاری روی صفحه تخت به صورت سه بعدی و با روش حجم محدود¹ انجام شده است. 4 حالات مختلف شامل: دو حالت خنک کاری لایه ای با حفره ای استوانه ای و کاسول، یک مدل خنک کاری برخوردی² و یک مدل خنک کاری تراوoshi (با دیواره متخلف) می باشند. برای بررسی اعتبارسنجی داده ها، راندمان آدیباتیک خنک کاری لایه ای حفره ای کاسول با داده های تجربی انجام شده توسط یائو [10] مورد مقایسه قرار گرفته و اطباق مناسبی حاصل شده است. راندمان آدیباتیک خنک کاری و اثرات نسبت چگالی (ترزیق هوا و دی اکسید کربن به عنوان سیال خنک کننده)، نسبت دمش برای همه حالت ها بررسی شده است تا بهترین مدل خنک کاری با بالاترین راندمان مشخص گردد. در بررسی های گذشته اکثرا از مدل آشفتگی $\epsilon - k$ استاندارد³ استفاده شده است که نسبت به مدل واقعی شده⁴ برای حل مسائلی همچون تزریق سیال و جت ها، دارای دقت کمتری است. فرایند دیگری که در مطالعه حاضر انجام شده، استفاده از مدل آشفتگی $\epsilon - k$ واقعی شده است. این مدل، بهبود یافته های مدل استاندارد است و این امر دقت محاسبات را بالاتر برده و داده ها را به واقعیت نزدیک تر می کند.

2- معادلات جریان اصلی و مدل آشفتگی

میدان های دمایی و جریان آشفتگی اصلی به صورت سه بعدی، غیرقابل تراکم (ماخ کمتر از 0.3 در ورودی) و در حالت پایا، با استفاده از معادلات پیوستگی، مومنتوم و انرژی مدل شده اند. برای بررسی میزان تراکم پذیری جریان باید عدد ماخ جریان را محاسبه نمود و در صورتی که این مقدار کمتر از 0.3 باشد، می توان جریان را تراکم ناپذیر در نظر گرفت. با محاسبه ماخ جریان (سرعت ورودی برابر 25 متر بر ثانیه)، به دلیل این که این عدد کمتر از 0.3 است، جریان تراکم ناپذیر در نظر گرفته شده است. معادلات پیوستگی، مومنتوم و انرژی به صورت عددی و با روش حجم محدود حل شده اند. شکل این روابط به صورت تانسوری و در حالت کارتزین مطابق مطالعه لکه ای و همکارانش [14] به شکل رابطه های (1) تا (3) می باشند.

$$\frac{\partial U_i}{\partial x_i} = 0 \quad (1)$$

$$\frac{\partial}{\partial x_j} [\rho U_i U_j - \Gamma_u (\frac{\partial U_i}{\partial x_j} + \frac{\partial U_j}{\partial x_i})] = - \frac{\partial p}{\partial x_i} \quad (2)$$

$$\frac{\partial}{\partial x_j} [\rho U_j h - \Gamma_h (\frac{\partial h}{\partial x_j})] = 0 \quad (3)$$

Γ_u و Γ_h به ترتیب ضرایب پخش مومنتوم و گرمایی هستند که در رابطه (4) تعریف شده اند.

$$\Gamma_u = (\mu + \mu_t), \quad \Gamma_h = (\mu / \text{Pr} + \mu_t / \sigma_h) \quad (4)$$

تنش های آشفتگی $\overline{u_i u_j}$ و پخش حرارتی $\overline{u_i h}$ در معادلات مومنتوم و آنتالیی (رابطه های (1) و (2)) به ترتیب با گردابیان های جریان اصلی و دمایی در قانون گردابه- ویسکوزیته/ پخشی⁵ [15,14] جایگزین شده اند. توزیع ویسکوزیته گردابی μ_t با مدل آشفتگی $\epsilon - k$ ، که پارامترهای (5) محاسبه شده است.

$$\mu_t = C_\mu \rho \frac{k^2}{\epsilon} \quad (5)$$

¹ Finite volume

² Impingement cooling

³ Standard

⁴ Realizable

⁵ Eddy-viscosity/diffusivity

شبکه های حفره های کانسول در نمای دو بعدی (شکل 2-الف)، شبکه های حفره های استوانه ای (شکل 2-ب) و شبکه های روش خنک کاری تراویشی در نمای سه بعدی (شکل 2-ج) نشان داده شده اند.

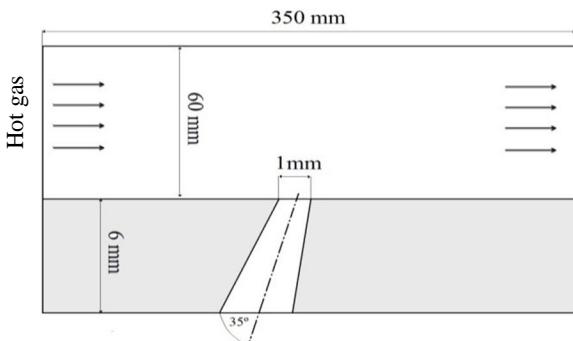

Fig. 1-a- The geometry of Console (film cooling)

شکل 1-الف- هندسه های حفره های کانسول (خنک کاری لایه ای)

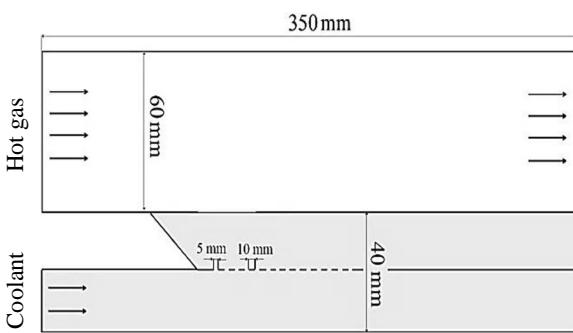

Fig. 1-b- The geometry of Impingement cooling

شکل 1- ب- هندسه های خنک کاری برخوردی

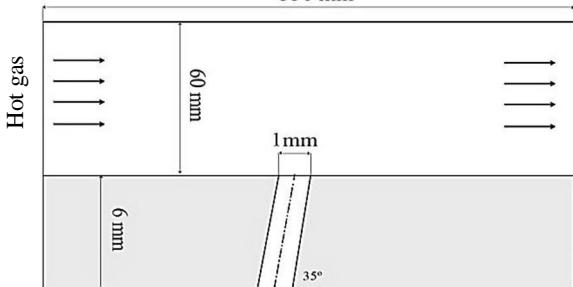

Fig. 1-c- The geometry of cylindrical hole (film cooling)

شکل 1- ج- هندسه های حفره های استوانه ای (خنک کاری لایه ای)

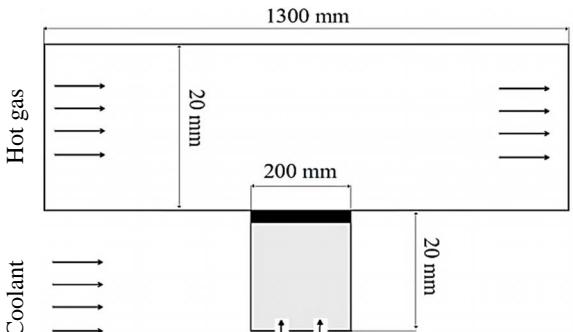

Fig. 1-d- The geometry of Transpiration cooling

شکل 1- د- هندسه های خنک کاری تراویشی

Fig. 1 Geometry of studied cases

شکل 1 هندسه های مورد بررسی

حجم محدود اجرازه می دهد تا بتوان با استفاده از شبکه های دلخواه غیرعمود، از آرایش شبکه های سلول مرکزی¹ استفاده کرد. جزئیات روش حجم محدود توسط مجومدار و همکارانش نیز [19] توضیح داده شده است. برای ساده سازی مسائل خنک کاری، از روش چندبلوک² که توسط لکهال و همکارانش [14] ارائه شده، استفاده می شود. این روش آزادی بیشتری در تولید شبکه به وجود می آورد و باعث می شود که از حافظه های کمتری برای حل استفاده شود. در نتیجه حل سریع تر انجام می شود. با این روش می توان برای بخش های مختلف جریان، شبکه های مختلف و مناسبی تولید کرد. راهی و چو [20] روش درون یابی مونتموت را معرفی کردند که مانع از نوسانات میدان فشار می شود و در آرایش شبکه بندی سلول مرکزی ظاهر می شود. الگوریتم سیمپل سی³ که توسط ون دورمال و رایتبی [21] بیان شده، برای به دست آوردن کوپلینگ سرعت - فشار به کار برد شده است. مدل آشفتگی k-ε واقعی⁴ شده برای انجام محاسبات استفاده شده است.

6- هندسه، شرایط مرزی و شبکه بندی

1- هندسه و شرایط مرزی

برای نشان دادن محدوده محاسباتی، هندسه های 4 حالت بررسی شده، در شکل 1 نشان داده شده و مشخصات آن ها در جدول 1 بیان شده است. برای تمامی حالت های بررسی شده، بازه هی 200 میلی متری جهت خنک کاری در نظر گرفته شده است (برای حفره های استوانه ای این بازه از خروجی حفره روی سطح، برای خنک کاری تراویشی از ابتدای دیواره می تخلخل و برای خنک کاری برخوردی از ابتدای اولین حفره زیر سطح مورد محاسبه قرار گرفته اند). جریان اصلی و سیال سیال خنک کننده به صورت جریان گاز ایده آل غیرقابل تراکم در نظر گرفته شده است. سیال جریان اصلی (جریان گرم)، هوا می باشد، ولی سیال جریان خنک کننده از هوا و دی اکسید کربن استفاده شده است. سرعت و دمای جریان اصلی به ترتیب برابر 25 متر بر ثانیه و 353 درجه کلوین و دمای سیال خنک کننده برابر 300 درجه کلوین می باشند [10]. حالت آشفتگی k-ε واقعی شده و با شدت درصد 2% برای جریان اصلی به کار گرفته شده است.

محدوده های محاسباتی برای حفره های کانسول و استوانه ای و روش خنک کاری برخوردی شامل؛ 350 میلی متر طول و 60 میلی متر ارتفاع می باشد. محدوده های حل مدل خنک کاری تراویشی شامل؛ 200 میلی متر طول دیواره می تخلخل، 1300 میلی متر طول و 20 میلی متر ارتفاع محدوده های حل می باشد. سایر مشخصات در شکل 1 نشان داده شده است. ضخامت دیواره می تخلخل 1 میلی متر، قطر متوسط ذرات سازنده دیواره می تخلخل برابر 90 μm و قابلیت نفوذ⁵ آن برابر 0.36 است.

2- شبکه های بررسی شده

در شکل 2 شبکه های محاسباتی برای حفره های کانسول، استوانه ای و روش تراویشی نشان داده شده است. در این مدل ها، از شبکه های چند بلوکی (که در اینجا شامل دو بلوک می باشد) استفاده شده است. ناحیه هی 1، ناحیه هی تزریق سیال خنک یا همان حفره است و ناحیه هی 2، ناحیه های خارجی که محل عبور سیال داغ می باشد. برای بهتر نشان دادن ناحیه های محاسباتی،

¹ Cell-centered grid

² Multi block technique

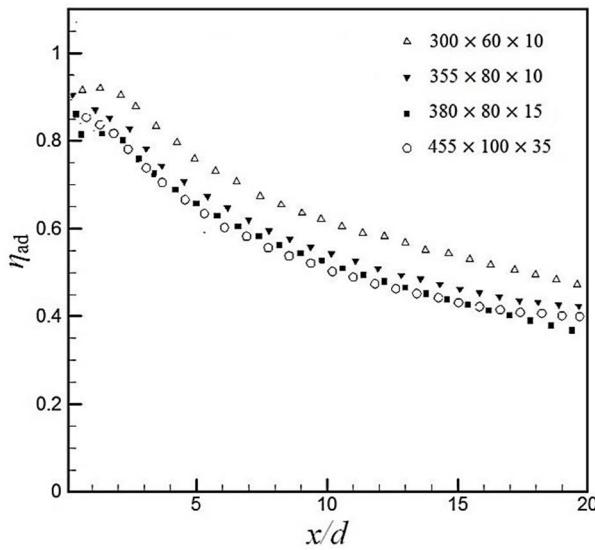
³ SIMPLEC

⁴ Realizable

⁵ Permeability

جدول 2 مشخصات شبکه های بررسی شده
Table 2 The properties of grids studied

شبکه مورد محاسبه	شماره شبکه
300 × 60 × 10	1
355 × 80 × 10	2
380 × 80 × 15	3
455 × 100 × 35	4

Fig. 3 Studying of the mesh independency

شکل 3 بررسی استقلال از شبکه

شبکه 2) را به عنوان شبکه ای اصلی در نظر گرفت.

7- بحث و بررسی نتایج

7-1- اعتبارسنجی

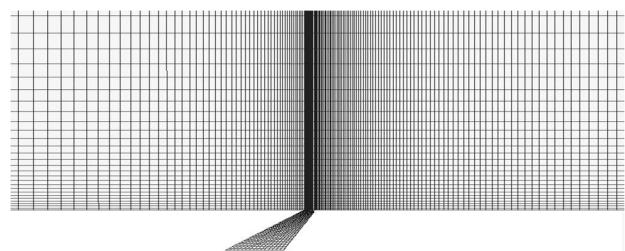
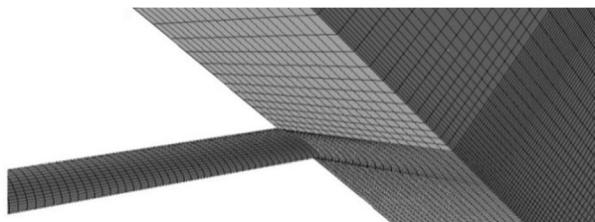
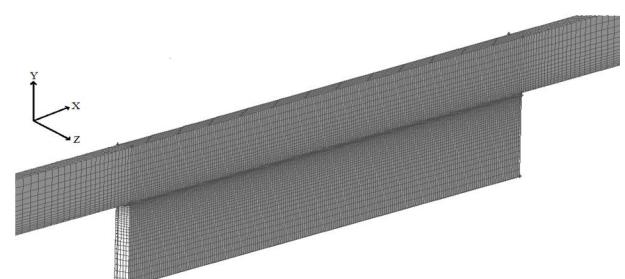
برای بررسی اعتبارسنجی، داده های راندمان خنک کاری به دست آمده در حالت خنک کاری لایه ای با داده های تجربی موجود مقایسه شدند. نوع حفره مورد بررسی برای اعتبارسنجی، حفره کانسول می باشد که با داده های تجربی و عددی یافتو [10] در نسبت دمش 1 ($M=1$) مورد مقایسه قرار گرفته و در شکل 4 نشان داده شده است. همان طور که ملاحظه می شود، داده های عددی به دست آمده در مطالعه کنونی، دقت بالای داشته و اختلاف بسیار کمی نسبت به داده های تجربی نشان داده است. این اختلاف از داده های عددی به دست آمده توسط یافتو نیز کمتر است و این امر دقت بالای محاسبات انجام شده کنونی را نشان می دهد.

7-2- نتایج راندمان خنک کاری آدیباتیک

شکل 5 نموذارهای راندمان آدیباتیک خنک کاری خط مرکزی را برای حالت های 1 تا 4 و برای سیال ها به عنوان سیال خنک کننده ($DR=1$)، درصد آشفتگی %2 و نسبت دمش های مختلف 0.5، 0.95 و 1.5 نشان می دهد. همان طور که مشاهده می شود، با افزایش نسبت دمش، راندمان آدیباتیک مدل های بررسی شده افزایش می یابد. در نسبت دمش $M=0.5$ از $X=0$ میلی متر تا $X=75$ میلی متر، راندمان کانسول (حالت 1) بیشترین مقدار را دارد. ولی با افزایش طول، راندمان حالت 4 افزایش می یابد و راندمان ماکزیمم را به خودش اختصاص می دهد. در بازه $X=0$ میلی متر تا $X=30$ میلی متر، راندمان حالت 3 نیز از مدل خنک کاری تراویشی (حالت 4)

جدول 1 مشخصات حالت های بررسی شده**Table 1** Properties of studied cases

شماره حالت	نام حالت	مشخصات
1	حفره کانسول	زاویه 35° (قطر 5 میلی متر در ورودی و 1 میلی متر در خروجی)
2	خنک کاری برخوردي	14 حفره با قطر 5 میلی متر
3	حفره استوانه ای	قطر 1 میلی متر و زاویه 35°
4	خنک کاری تراویشی	طول 200 میلی متر و ضخامت 1 میلی متر

شکل 2- a- Console grid in 2D view**شکل 2- b-** Cylindrical hole grid in 3D view**شکل 2- c-** Transpiration cooling grid in 3D view**شکل 2** The samples of studied grids

شکل 2 نمونه ای از شبکه های بررسی شده

3- بررسی استقلال از شبکه

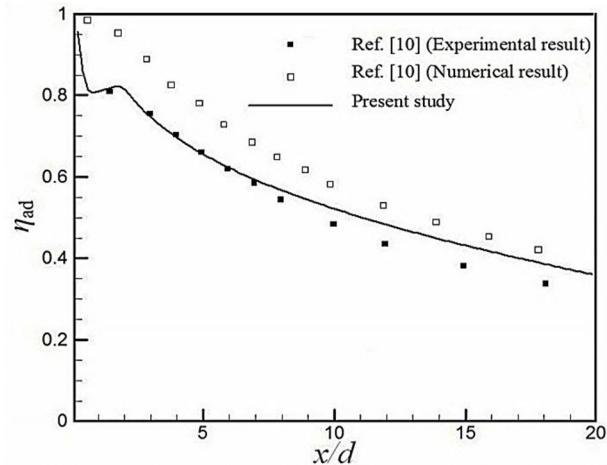
برای بررسی استقلال از شبکه، حالت کانسول برای 4 نوع شبکه مختلف مورد بررسی قرار گرفته و مشخصات شبکه های بررسی شده در جدول 2 آورده شده اند. همان طور که در شکل 3 مشاهده می شود، راندمان خنک کاری شبکه 1 اختلاف زیادی با سه شبکه دیگر دارد و اختلاف جواب آن از داده های تجربی نیز بسیار زیاد است. با افزایش تعداد گره ها (شبکه های 2، 3 و 4)، داده های بسیار به هم نزدیک شده و دارای اختلاف بسیار کمی هستند. به طوری که شبکه 4 (شبکه خیلی ریز) در جدول 2 دارای اختلاف 0.7% با شبکه متوسط (شبکه 2) است. در نتیجه می توان شبکه متوسط

راندمان مدل خنک کاری برخوردی یا همان حالت 2 در $M=0.5$ و $M=0.95$ دارای مقدار یکسانی است، ولی در $M=1.5$ راندمان آن افزایش یافته است. نکته دیگری که در مورد حالت 2 می توان به آن اشاره کرد این است که راندمان این مدل خنک کاری در بازه ای انتهایی صفحه از حالت های 1 و 3 بیشتر می شود. در $M=0.5$ برای $X=0$ میلی متر تا $X=28$ میلی متر، راندمان حالت 3 (خنک کاری با حفره ای استوانه ای) بیشترین راندمان را به خود اختصاص داده است. در حالی که بعد از $X=28$ میلی متر تا انتهای، حالت 4 یا خنک کاری تراویشی بیشترین راندمان را دارد. این اتفاق در نسبت دمشاهی 0.95 و 1.5 نیز مشاهده می شود، با این تفاوت که بازه X یا همان طول صفحه خنک کاری شده، در حالت خنک کاری تراویشی افزایش یافته و در $M=0.95$ به بازه $X=22$ میلی متر تا انتهای صفحه و در $M=1.5$ به بازه $X=15$ میلی متر تا انتهای صفحه بیشترین راندمان را دارد می باشد. در نتیجه با افزایش نسبت چگالی نیز می توان راندمان خنک کاری و از جمله راندمان حالت خنک کاری تراویشی که دارای بهترین عملکرد می باشد را افزایش داد. کانتورهای راندمان نیز برای مقایسه دو حالت 1 و 4 که راندمان بالاتری را نسبت به حالت های دیگر دارد، مورد بررسی قرار گرفته اند. این کانتورها دید بهتری را از عملکرد خنک کاری برای حالت های بررسی شده نشان می دهند.

در شکل های 7 و 8 کانتورهای راندمان برای حالت 1 (کانسول) و در شکل های 9 و 10، کانتورهای راندمان برای حالت 4 (خنک کاری تراویشی) در دو نسبت چگالی 1 و 1.53 و برای نسبت دمشاهی 0.95، 0.5 و 1.5 مقایسه شده اند. همان طور که در این شکل ها مشاهده می شود، عمق نفوذ مقایسه شده اند. همان طور که در این شکل ها مشاهده می شود، چگونگی توزیع حالت 1 بسیار بیشتر از حالت 4 است و بیشتر در معرض هوای گرم قرار می گیرد که این به معنای بالاتر بودن راندمان حالت 4 نسبت به حالت 1 می باشد. نکته دیگری که در این شکل ها مشاهده می شود، چگونگی توزیع راندمان خنک کاری روی سطح است. همان طور که ملاحظه می شود، راندمان خنک کاری در حالت 1 با افزایش طول صفحه و با دور شدن از محل حفره، به صورت تدریجی کاهش می یابد. اما در حالت 4، توزیع راندمان خنک کاری روی سطح به طور یکنواخت است. در این حالت، سطح با راندمان بالا و به صورت یکپارچه پوشش داده شده و نمایانگر بهتر بودن حالت 4 (خنک کاری تراویشی) نسبت به حالت 1 است.

7- کانتورهای دمایی

کانتورهای دمایی برای حالت 4 (خنک کاری تراویشی) که دارای بهترین راندمان (تقریبا در کل بازه مورد بررسی) می باشد، برای نسبت دمشاهی 0.95 و 0.5 و نسبت چگالی های 1 و 1.53 در شکل 11 نشان داده شده است. بازه 0 تا 200 میلی متر که رنگ تیره تری دارد، ناحیه دیواره متخلخل است که در راستای محور Z نشان داده شده است. لایه روشن تر، ادامه دیواره خارجی می باشد. همان طور که در شکل (11-الف) دیده می شود، با افزایش M دیواره متخلخل سرده تر شده (دارای رنگ تیره تر) و نفوذ سیال به خارج از دیواره متخلخل و توزیع آن روی سطح باعث خنک شدن طول زیادی از دیواره خارجی نیز شده است. با افزایش DR (شکل 11-ب)، طول بیشتری از دیواره متخلخل دارای سرده ترین دماس و این به معنای راندمان خنک کاری بالاتر است. اما همان طور که مشاهده می شود، دیواره خارجی دمای بالاتر نسبت به نسبت چگالی 1 ($DR=1$) دارد. این بدان علت است که با افزایش نسبت چگالی، سیال سنگین تر شده و سخت تر از دیواره متخلخل عبور می کند. در این حالت سیال داخل

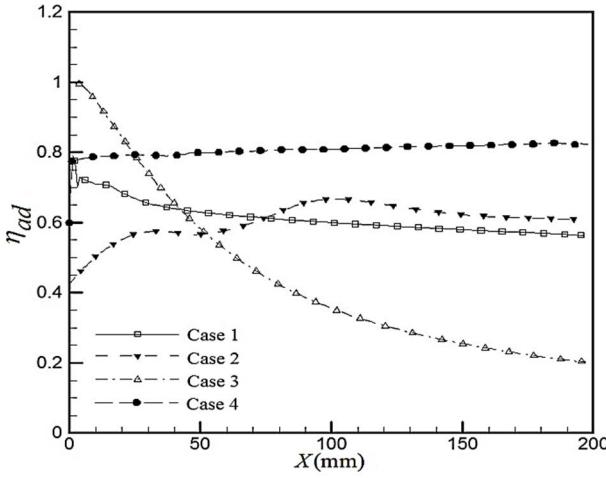
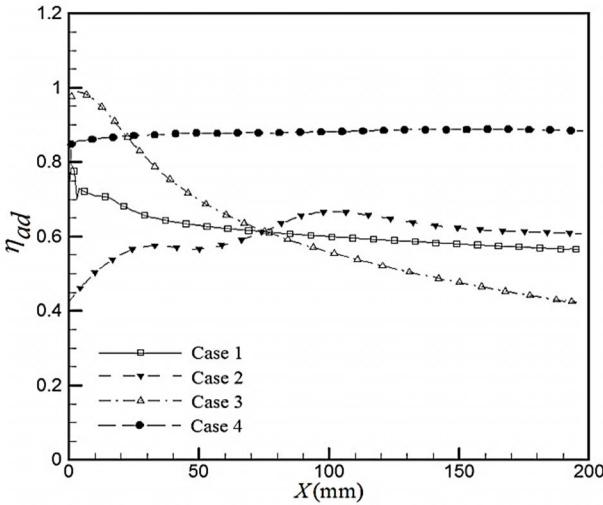
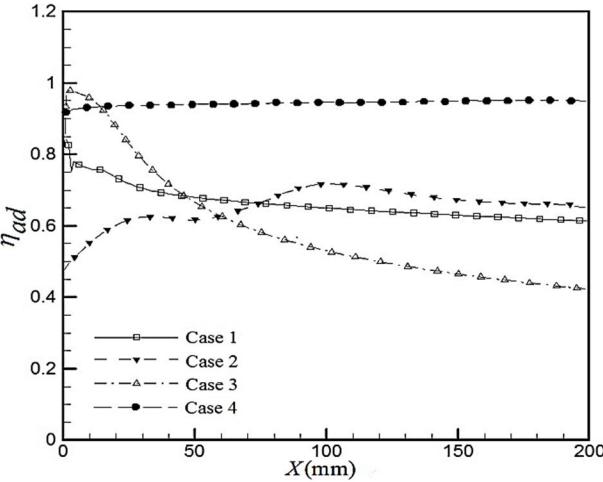

شکل 4 مقایسه راندمان آدیاباتیک داده تجربی (در $M=0.95$) و عددی یا توپولوژی (در $M=1$) با داده های مطالعه حاضر (در $M=0.95$) و در راستای طول سطح تقسیم بر قطر حفره

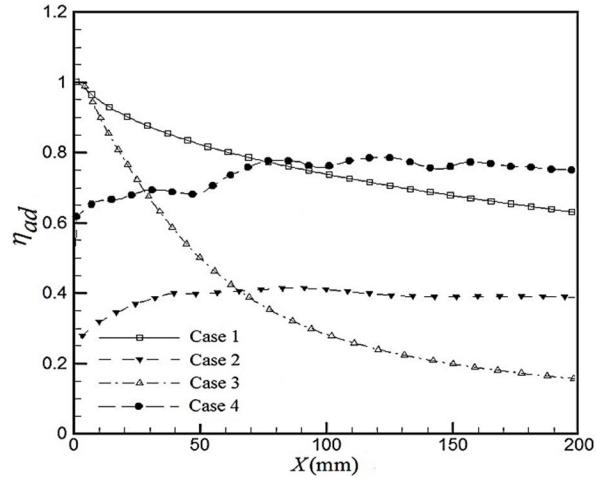
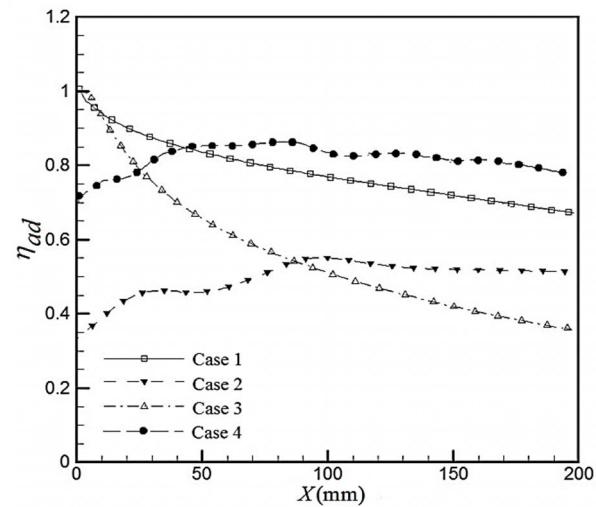
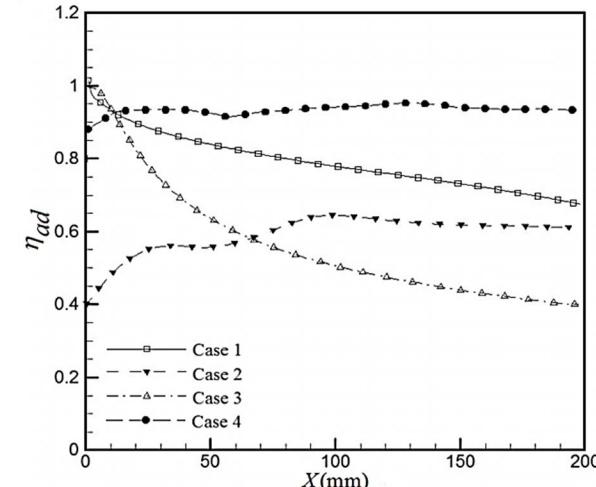
بیشتر است. این بدان معنی است که در صورتی که طول خاصی از سطح جسم برای خنک کاری مدنظر باشد، می توان حالت مناسب آن را انتخاب کرد. با افزایش مقدار نسبت دمش از 0.5 به 0.95 (شکل 5-ب)، راندمان حالت 4 بازه بیشتری را پوشش داده و در نسبت دمش 1.5 (شکل 5-ج)، تقریبا در کل بازه 200 میلی متر، بهترین راندمان را دارد (به جز 13 میلی متر ابتدایی). این راندمان خنک کاری بالا و تقریبا یکنواخت روی سطح به طراحان این اجزه را می دهد تا بتوانند دمای ورودی به توربین ها و در نتیجه راندمان کلی آن را افزایش دهند. وجود این راندمان بالا به علت این است که در حالت خنک کاری تراویشی، کل سطح را دیواره متخلخل تشکیل می دهد و سیال خنک کل این سطح را پوشش می دهد. ولی در حالت های 1 و 3 (حفره استوانه ای و کانسول)، سیال با خروج از یک حفره ایست و دمای مستقیما وارد سیال داغ شده و در کل طول سطح، همین سیال با سیال داغ در تماس است $X=70$ میلی متر تا 200 میلی متر، راندمان بالاتری را نسبت به حالت 3 یا همان حفره استوانه ای دارد (البته این بازه در $M=0.95$ به $X=90$ میلی متر تا $X=200$ میلی متر تغییر می یابد).

شکل 6 نمودارهای راندمان آدیاباتیک خنک کاری خط مرکزی، برای حالت های 1 تا 4 و برای سیال دی اکسید کربن به عنوان سیال خنک کننده ($DR=1.53$)، درصد آشفتگی 2% و نسبت دمشاهی مختلف 0.95، 0.5 و 0.95 نشان می دهد.

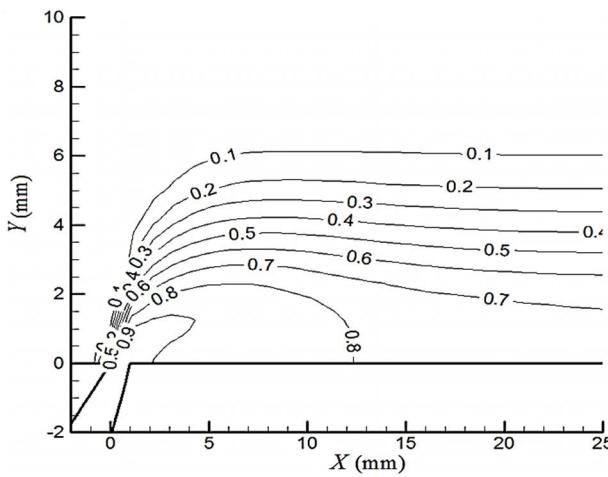
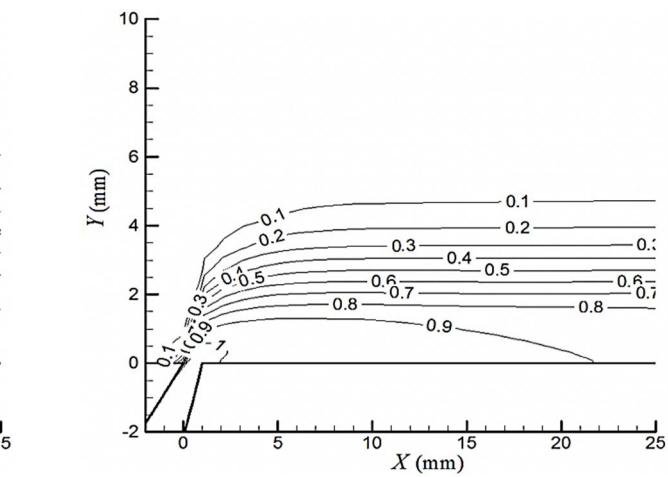
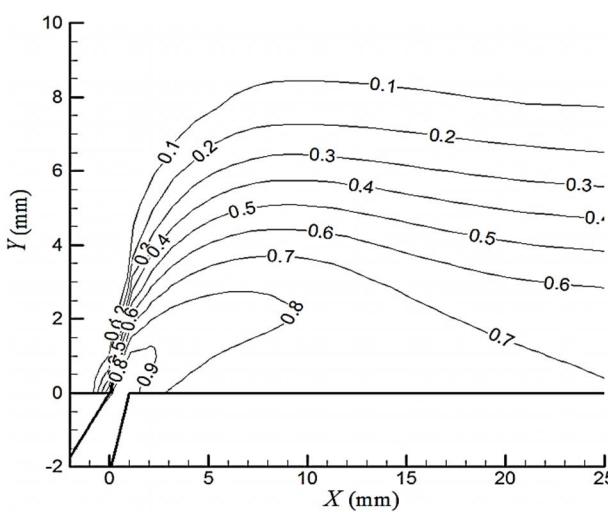
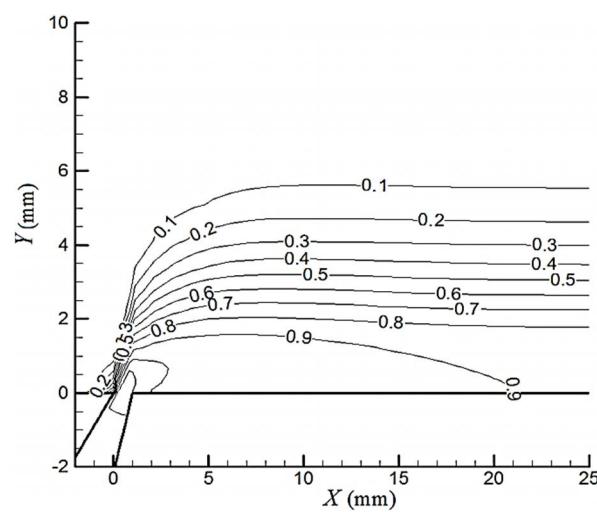
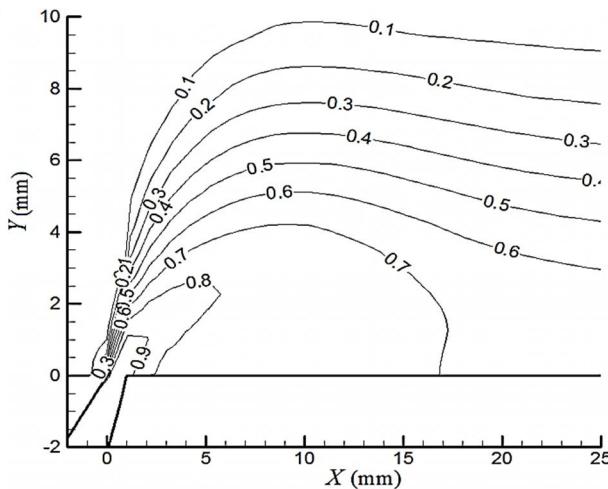
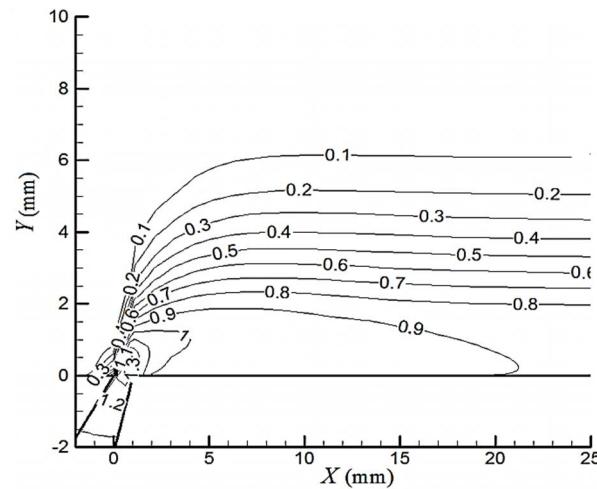
با افزایش DR از مقدار 1 به 1.53، راندمان حالت های خنک کاری بررسی شده به جز حالت 1 (کانسول) افزایش یافته است. نکته ای که باید توجه داشت این است که در این DR و در بازه 0 تا 20 میلی متر، راندمان حالت استوانه ای و کانسول (حالت 1 و 3) کاهش می یابد و این امر بدین دلیل است که سیال سرد با چگالی بیشتری است و مقدار بیشتری در سیال گرم یا پوشش نمی دهد. از این بازه به بعد (0 تا 200 میلی متر)، راندمان حالت 3 به طور معمول و با افزایش نسبت چگالی افزایش می یابد. ولی راندمان حالت 1 کاهش می یابد. زیرا عمق نفوذ سیال خنک کننده در حالت 1 بیشتر از حالت 3 است و بیشتر در معرض جریان سیال گرم قرار می گیرد.

Fig. 6-a- $M=0.5$ $M=0.5$ - الفFig. 6-b- $M=0.95$ $M=0.95$ - بFig. 6-c- $M=1.5$ $M=1.5$ - جFig. 6 Centerline adiabatic film cooling effectiveness of cases studied in $M=0.5, 0.95$ and 1.5 and $DR=1.53$

شکل 6 راندمان آدیباتیک خط مرکزی حالت های بررسی شده در نسبت دمშاهی 1.53 و نسبت چگالی 1.5 .095 .05

Fig. 5-a- $M=0.5$ $M=0.5$ - الفFig. 5-b- $M=0.95$ $M=0.95$ - بFig. 5-c- $M=1.5$ $M=1.5$ - ج

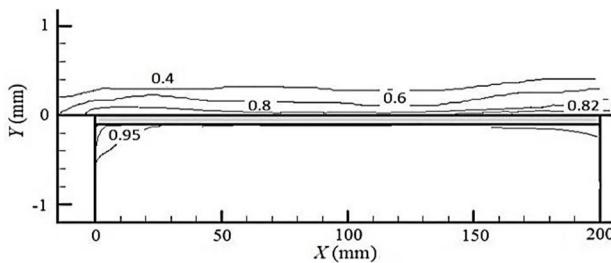
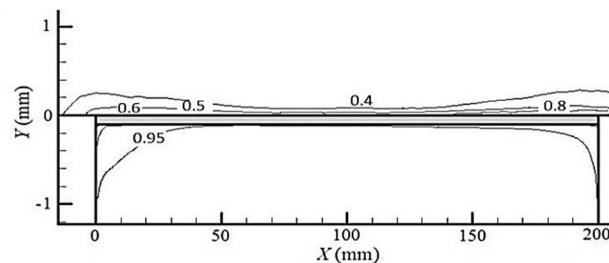
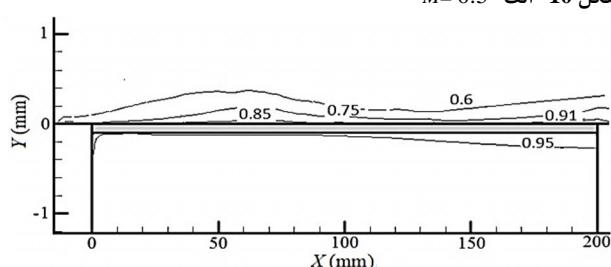
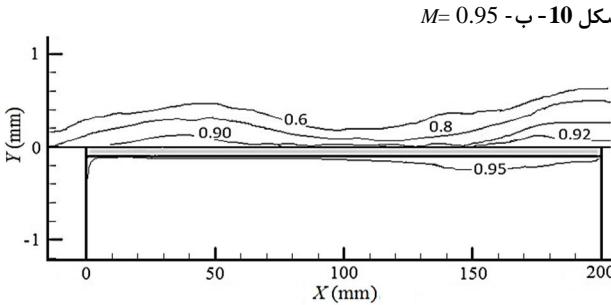
شکل 5 راندمان آدیباتیک خط مرکزی حالت های بررسی شده در نسبت دمشهای 1.5 .095 .05 و نسبت چگالی 1

Fig. 8-a- $M=0.5$ Fig. 7-a- $M=0.5$ Fig. 8-b- $M=0.95$ $M=0.95$ -ب- 8Fig. 7-b- $M=0.95$ $M=0.95$ -ب- 7Fig. 8-c- $M=1.5$ $M=1.5$ -ج- 8Fig. 7-c- $M=1.5$ $M=1.5$ -ج- 7**Fig. 8** Centerline adiabatic film cooling effectiveness for case 1 in $M=0.5, 0.95, 1.5$ and $DR=1.53$

شکل 8 کانتورهای راندمان آدیباتیک خط مرکزی خنک کاری لایه ای حالت 1 در نسبت دمش های 0.5، 0.95، 0.5 و نسبت چگالی 1.53

Fig. 7 Centerline adiabatic film cooling effectiveness for case 1 in $M=0.5, 0.95, 1.5$ and $DR=1$

شکل 7 کانتورهای راندمان آدیباتیک خط مرکزی خنک کاری لایه ای حالت 1 در نسبت دمش های 0.5، 0.95، 0.5 و نسبت چگالی 1

Fig. 10-a- $M=0.5$ Fig. 9-a- $M=0.5$ Fig. 10-b- $M=0.95$ $M=0.5$ - الفFig. 10-c- $M=1.5$ $M=1.5$ - جFig. 10 Centerline adiabatic cooling effectiveness for case 4 in $M=0.5$, 0.95, 1.5 and $DR=1.53$

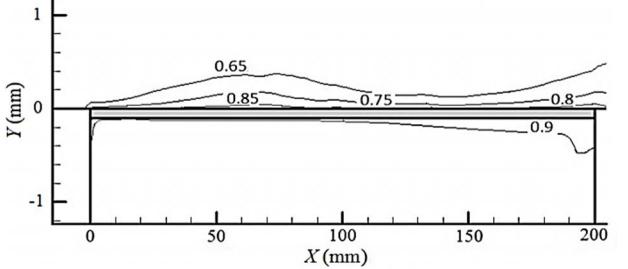
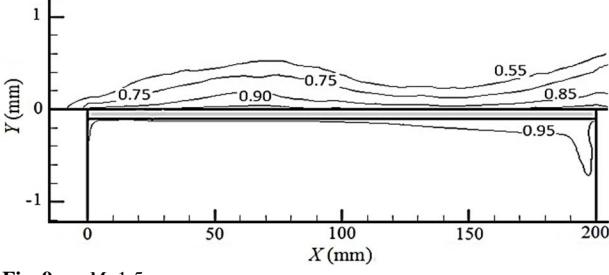
شکل 10 کانتورهای راندمان خنک کاری آدیباتیک خط مرکزی حالت 4 در نسبت دمsh‌های 1.5، 0.95، 0.5 و نسبت چگالی 1.53

راندمان برخوردار خواهد بود.

• تزریق دی اکسید کربن به عنوان سیال خنک کننده:

با تزریق دی اکسید کربن (افزایش نسبت چگالی) راندمان مدل های خنک کاری (یه جز مدل اول) افزایش می یابد. در این حالت، راندمان خفره استوانه ای (حالت 3) در تزدیکی حرfe و در نسبت دmsh های پایین بیشتر از حالت های دیگر است. اما در بقیه طول صفحه باز هم بیشترین مقدار راندمان به روش خنک کاری تراویشی (مدل 4) تعلق دارد. در این حالت نیز با افزایش نسبت دmsh، روش خنک کاری تراویشی در کل طول صفحه بالاترین راندمان را به خود اختصاص می دهد.

• با افزایش دمای ورودی به توربین ها و نیاز به افزایش راندمان آن ها، نیاز به سیستمی با راندمان خنک کاری بالاتری در صنایع ساخت توربین ها احساس می شود و مطالعات گذشته قادر به ارضای این امر نیستند. روش خنک کاری تراویشی ارائه شده به دلیل این که دارای راندمان خنک کاری بسیار بالای است و سطح را به طور متوازن و یکپارچه خنک می کند، می تواند در خنک کاری پره های توربین های گازی بسیار موثر و کارآمد باشد و باعث ارتقای این سیستم ها گردد. البته برای اجرای این نوع خنک کاری در توربین ها، نیاز به بررسی های متعددی است تا اطمینان از انجام این روش حاصل گردد.

شکل 10 - الف - $M=0.5$ شکل 9 - الف - $M=0.5$ Fig. 9-b- $M=0.95$ شکل 9 - ب - $M=0.95$ Fig. 9-c- $M=1.5$ شکل 9 - ج - $M=1.5$ Fig. 9 Centerline adiabatic cooling effectiveness for case 4 in $M=0.5$, 0.95, 1.5 and $DR=1$

شکل 9 کانتورهای راندمان خنک کاری آدیباتیک خط مرکزی حالت 4 در نسبت دmsh های 1.5، 0.95، 0.5 و نسبت چگالی 1

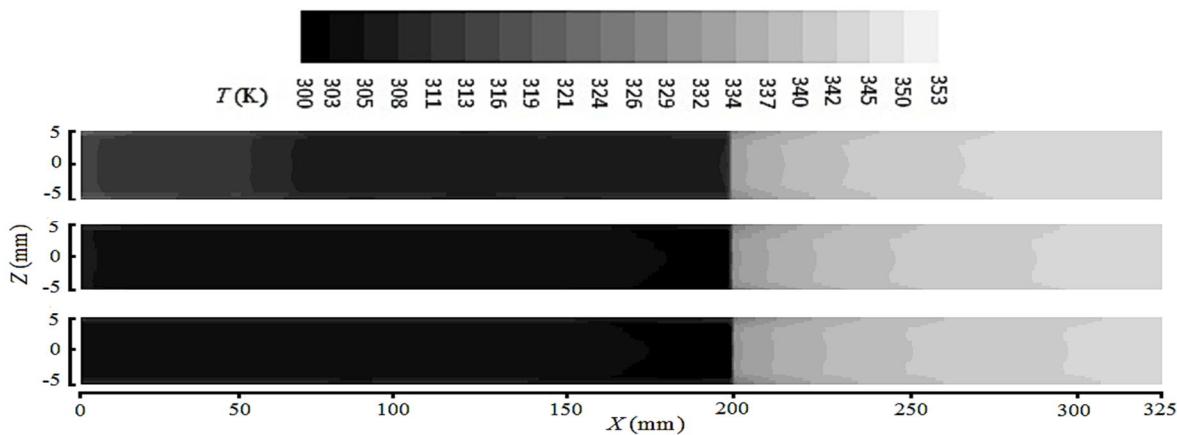
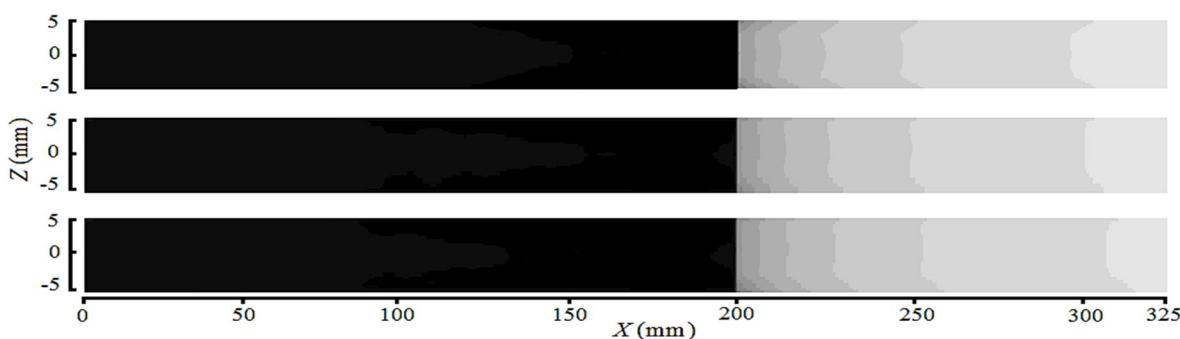
دیواره متخالخ به دام افتاده و مقدار کمتری از آن وارد ناحیه خارجی می شود.

8- نتیجه گیری

در مطالعه حاضر، بررسی عددی روش های مختلف خنک کاری پره های توربین گاز به صورت سه بعدی و با روش حجم محدود، روی صفحه تخت انجام شده است. 4 حالت مختلف خنک کاری با یکدیگر مقایسه شده اند. نتایج بدست آمده از حالت خنک کاری لایه ای با داده های تجربی مقایسه شده است. تاثیر نسبت دmsh و نسبت چگالی (تزریق هوا یا دی اکسید کربن به عنوان سیال خنک کننده) روی راندمان خنک کاری برای همه مدل ها بررسی شده است. نتایج به دست آمده به شرح زیر می باشند:

• تزریق هوا به عنوان سیال خنک کننده:

با افزایش نسبت دmsh، راندمان خنک کاری بررسی شده افزایش می یابد. در نسبت دmsh 0.5 در بازه ای ابتدایی و نزدیک به حفره، راندمان مدل کانسول (حالت 1) بیشترین مقدار را دارای می باشد. این در حالی است که در مابقی طول صفحه، مدل خنک کاری تراویشی دارای بهترین راندمان می شود. با افزایش نسبت دmsh، راندمان روش خنک کاری تراویشی در کل بازه مورد بررسی از بالاترین

Fig. 11-a- $DR=1$ شکل 11 - الف - $DR=1$ Fig. 11-b- $DR=1.53$ شکل 11 - ب - $DR=1.53$ Fig. 11 Temperature contours for case 4 in $M=0.5, 0.95, 1.5$ and $DR=1$ and 1.53

شکل 11 کانتورهای دمایی برای حالت 4 برای نسبت دمک های 0.5، 0.95، 1.5 و نسبت چگالی های 1 و 1.53

۹- فهرست علامت	
طول سطح (mm)	X
ارتفاع (mm)	Y
علامت یونانی	
ضریب پخش مومنتوم ($\text{kgm}^{-1}\text{s}^{-1}$)	Γ_u
ضریب پخش گرمایی ($\text{kgm}^{-1}\text{s}^{-1}$)	Γ_h
نرخ اتلاف انرژی جنبشی آشفتگی (m^2s^{-3})	ε
راندمان خنک کاری	η
هدایت گرمایی مازاد ($\text{Wm}^{-1}\text{k}^{-1}$)	λ_d
هدایت گرمایی موثر ($\text{Wm}^{-1}\text{k}^{-1}$)	λ_m
هدایت گرمایی جامد ($\text{Wm}^{-1}\text{k}^{-1}$)	λ_s
لرجت مولکولی ($\text{kgm}^{-1}\text{s}^{-1}$)	μ
لرجت آشفتگی ($\text{kgm}^{-1}\text{s}^{-1}$)	μ_t
ویسکوزیته سینماتیکی (m^2s^{-1})	ν
چگالی (kgm^{-3})	ρ
عدد پرانتل آشفتگی	σ_h
زیرنویس ها	
آدیباتیک	ad
دیواره ای آدیباتیک	aw
سیال خنک کننده	c
قابلیت نفوذ (بر حسب درصد)	b
ضریب ثابت	B
ثوابت	C, C_1 و C_2 و C_{μ}
ضریب فشار	C_p
قطر حفره (mm)	d
قطر موثر ذرات (m μ)	d_p
نسبت چگالی	DR
ضریب اینرسی	F
آنالپی	h
انرژی جنبشی آشفتگی (m^2s^{-2})	k
نفوذپذیری	L
نسبت دمک	M
فشار ($\text{kgm}^{-1}\text{s}^{-2}$)	P
عدد پرانتل	Pr
عدد رینولدز	Re
ضریب ثابت	S و S_{ij}
دما (K)	T
مولفه های سرعت در راستای x و y (ms^{-1})	U_i and U_j
سرعت (ms^{-1})	V

10- مراجع

- [10] Y. Yao, J. Zhang, Investigation on film cooling characteristics from a row of converging slot-holes on flat plate, *Science China Technological Sciences*, Vol. 54, No. 7, pp. 1793-1800, 2011.
- [11] T. Wang, S. Chintalapati, RS. Bunker, CP. Lee, Jet mixing in a slot, *Experimental Thermal Fluid Science*, Vol. 22, No. 1, pp. 1-17, 2000.
- [12] Y. Lu, H. Nasir, S. V. Ekkad, Film cooling from a row of holes embedded in transverse slots, *ASME Turbo Expo 2005: Power for Land, Sea, and Air*. American Society of Mechanical Engineers, Vol. 3, No. GT2005-68598, pp. 585-92, 2005.
- [13] C. Liu, J. Liu, H. Zhu, A. Wu, Y. He, Z. Zhou, Film cooling sensitivity of laidback fanshape holes to variations in exit configuration and mainstream turbulence intensity, *HEAT MASS Transfer*, Vol. 89, No. 1, pp. 1141-1154, 2015.
- [14] D. Lakehal, G. Theodoridis, W. Rodi, Three-dimensional flow and heat transfer calculations of film cooling at the leading edge of a symmetrical turbine blade model, *International journal of heat and fluid flow*, Vol. 22, No. 2, pp. 113-122, 2001.
- [15] M. Silieti, E. Divo, A. J. Kassab, The effect of conjugate heat transfer on film cooling effectiveness, *Numerical Heat Transfer, Part B: Fundamentals*, Vol. 56, No. 5, pp. 335-350, 2010.
- [16] S. Ergun, Fluid flow through packed columns, *Chemical Engineering Progress*, Vol. 48, No. 2, pp. 89-94, 1952.
- [17] ANSYS user's guide and reference guide, The ANSYS Inc., 2009. <http://www.ansys.com>.
- [18] M. Kazemi Kelishami, & E. Lakzian, Optimization of the blowing ratio for film cooling on a flat plate, *International journal of Numerical Methods for Heat and Fluid Flow*, Vol. 26 (in press), 2016.
- [19] S. Majumdar, W. Rodi, J. Zhu, Three-dimensional finite-volume method for incompressible flows with complex boundaries, *Journal of fluids engineering*, Vol. 114, No. 4, pp. 496-503, 1992.
- [20] C. Rhee, W. Chow, Numerical study of the turbulent flow past an airfoil with trailing edge separation, *AIAA journal*, Vol. 21, No. 11, pp. 1525-1532, 1983.
- [21] J. Van Doormaal, G. Raithby, Enhancements of the SIMPLE method for predicting incompressible fluid flows, *Numerical heat transfer*, Vol. 7, No. 2, pp. 147-163, 1984.
- [1] E. Eckert, Gas-to-gas film cooling, *Journal of Engineering Physics and Thermophysics*, Vol. 19, No. 3, pp. 1091-1101, 1970.
- [2] J. Ahn, I. S. Jung, J. S. Lee, Film cooling from two rows of holes with opposite orientation angles: injectant behavior and adiabatic film cooling effectiveness, *International Journal of Heat and Fluid Flow*, Vol. 24, No. 1, pp. 91-99, 2003.
- [3] C. Forth, P. Loftus, T. Jones, The effect of density ratio on the film-cooling of a flat plate, In *AGARD Heat Transfer and Cooling in Gas Turbines 12 p* (SEE N86-29823 21-07), Vol. 1, No. 1, 1985.
- [4] L. M. Wright, S. T. McClain, M. D. Clemenson, Effect of density ratio on flat plate film cooling with shaped holes using PSP, *Journal of turbomachinery*, Vol. 133, No. 4, pp. 041011, 2011.
- [5] B. Johnson, W. Tian, K. Zhang, H. Hu, An experimental study of density ratio effects on the film cooling injection from discrete holes by using PIV and PSP techniques, *International Journal of Heat Mass Transfer*, Vol. 76, No. 1, pp. 337-349, 2014.
- [6] R. Goldstein, E. Eckert, F. Burggraf, Effects of hole geometry and density on three-dimensional film cooling, *International Journal of Heat and Mass Transfer*, Vol. 17, No. 5, pp. 595-607, 1974.
- [7] H. Kanani, M. Shams, R. Ebrahimi, T. Ahmadian, Numerical simulation of film cooling effectiveness on a flat plate, *International journal for numerical methods in fluids*, Vol. 56, No. 8, pp. 1329-1336, 2008.
- [8] J. Dittmar, A. Schulz, S. Wittig, Assessment of various film cooling configurations including shaped and compound angle holes based on large scale experiments, *Proceeding of American Society of Mechanical Engineers, Power for Land, Sea, and Air*, Netherlands, June 3-6, 2002.
- [9] MG. Ghorab, IG. Hassan, T. Lucas, An experimental investigation of film cooling performance of louver scheme, *International Journal of Heat Mass Transfer*, Vol. 54, No. 7, pp. 1387-1399, 2011.